

Névadók:

Professzor Kindler József

1929. február 9. - 2010. december 30.

Kindler József sok évtizedes oktatói-kutatói pályája két intézményhez, a Budapesti Műszaki Egyetemhez, illetve 1986-tól a Közgazdaságtudományi (ma Corvinus) Egyetemhez kötődik.

Életútja nem a közgazdász professzorok tipikus életútja. Kindler József 1929. febr. 9-én született, Budapesten. Kaposváron érettségizett a Somssich Pál nyolcosztályos fiúgimnázium tanulójaként 1948-ban.

A BME Vegyész-mérnöki Karán szerzett élelmiszer-mérnöki diplomát 1954-ben, és gazdasági mérnöki oklevelet 1962-ben.

1954-1962 között a Dunakeszi Konzervgyárban dolgozott. 1962-ben az iparági főmérnöki beosztást cserélte fel a BME Ipari Üzemgazdaságtan Tanszékének egyetemi adjunktusi beosztásával. A BME-n 1965-ben doktorált. 1976-ban lett a közgazdaságtudományok kandidátusa. 1986-ban a Közgáz Vállaltgazdaságtan tanszékére került, ahol 1995-ig egyetemi tanárként dolgozott. „Döntéseméleti előfeltevések kritikája” címen védte meg akadémiai doktori értekezését, amiben a kvantitatív módszerek széles körű elterjesztésén fáradozó tudós, a „vakbuzgó” kvantifikálás veszélyeire, a rendszerben való gondolkodás humán dimenzióinak a fontosságára figyelmeztetett. Neki köszönhetjük, hogy Magyarországon az üzleti etika sok európai egyetemet megelőzően került be az egyetemi tantervbe. 1989-től egyre több időt tölt a Környezetgazdaságtani és Technológia Tanszékén és 1995-1999-ig egyetemi tanárként majd haláláig Emeritus professzorként vált meghatározó személyiségévé a tanszéknek és a később létrejött Környezettudományi Intézetnek is.

Kindler József tudományos pályája igen nagy ívű. Jelentős részben neki köszönhetjük, hogy a rendszerelmélet és a döntésemélet kutatási eredményei hazánkban szinte az eredmények megjelenésekor bekerültek a tudományos közgondolkodásba és ami talán még fontosabb az oktatásba. A döntéseméletben mind módszertani mind elméleti vonatkozásokban meghatározóak a kutatási eredményei. A BME-n általa kidolgozott, és munkatársai, valamint hallgatói által a gyakorlatban nagy sikerrel alkalmazott KIPA módszer jelentős lépésnek számított a döntések kvantitatív megalapozását illetően.

Kindler József érdeklődése a nyolcvanas évek végétől a gazdasági, politikai, társadalmi rendszer alapvető kihívásai felé fordult. Tanulmányai, az ezekben az években egyre sűrűbben megjelenő publicisztikája személyes felelősségtudatot és emberi együttérzést tükröznek. Az üzleti tudományok mellett az alternatív közgazdasági gondolkodásnak is legrangosabb magyar képviselőjévé vált. BKE Környezetgazdaságtani és technológiai tanszékének a professzoraként létrehozta, és vezette azt a Doktorandusz Műhelyt, aminek a hatása a közgondolkodásra messze meghaladta a tanszék és az egyetem kereteit. Ennek a műhelynek az eredménye lett a máig megjelenő alternatív közgazdasági szakfolyóirat a Kovász.

Büszke volt rá, hogy a Magyarok Világszövetsége a Százak Tanácsán tagjai közé választotta, a Iustitia et Pax Bizottságnak elnökségi tagja volt. Az MTA legmagasabb elismerése Eötvös Loránd-díj (1991), Szent-Györgyi Albert – díj (1993), Szilárd Leó Professzori Ösztöndíj (1999) Dunakeszi Díszpolgára (2002). A Magyar Szemle és az Új Ember c. katolikus hetilap szerkesztőbizottságának is tagja volt.

Professzor Láng István

1931. december 26. Mohács; Elhunyt: 2016. december 17. Budapesten

Láng Istvánt a hazai közvélemény leginkább tudományszervezőként ismerte. 1955-től a Magyar Tudományos Akadémia Talajtani és Agrokémiai Kutatóintézet tudományos munkatársa, 2002-től kutatóprofesszora volt. Évtizedekig dolgozott a Magyar Tudományos Akadémián, évekig az MTA főtítkáráként. Tevékenységét az jellemzi, hogy bárhova is vezérli a sorsa, munkájának érzékelhető nyoma marad. Igen sokat tett az akadémiai intézményrendszer fejlődéséért, a magyar tudomány társadalmi és nemzetközi elismertetéséért. 1971 óta foglalkozik környezet- és természetvédelmi problémákkal. Érdeklődési területe a környezetvédelem tudományos megalapozására irányult. Leginkább Láng Istvánnak köszönhető, hogy szakmánk el- és lemaradása a nemzetközi trendtől – éppen a környezetügy vonatkozásában – csupán alig néhány éves. Neki köszönhetjük, hogy a hazai környezettudomány még átmenetileg sem szűkült le a természettudományok területére, tudatosan törekedett rá, hogy a jogtudományok, a közgazdaságtudomány, a szociológia, a történettudomány és más diszciplínák a kezdetektől bekapcsolódjanak a környezetről alkotott nézeteink alakításába. Láng István nevét a nemzetközi környezetvédelmi szakma leginkább a Brundtland Bizottságban kifejtett tevékenysége kapcsán ismerte meg. A Környezet és Fejlődés Világbizottság (Brundtland Bizottság) tagja International Council for Science (ICSU) Környezeti Tanácsadó Bizottság tagja Global Environment Facility (GEF) elnöki tanácsadó testületének tagja NATO "Tudomány a Békéért" munkacsoportnak is tagja volt.

Tíz könyvet, könyvrészletet írt és szerkesztett, és több mint száz tudományos közleményt jelentetett meg. Kiemelkedő teljesítményt nyújtott a Környezet- és Természetvédelmi Lexikon első (1993) és második (2002) megjelentetésében, mint a kiadvány főszerkesztője.

A környezetvédelmi lexikon főszerkesztőjeként ékes bizonyítékát adta annak, hogy mit tehet a korszerű tudomány-felfogás egy tudományág fejlesztése érdekében. Láng István szakmai tekintélyét többek közt arra is használta, hogy a környezettudomány integratív, holisztikus jellegét hangsúlyozza. A Brundtland Bizottságban elfogadott fenntartható fejlődés fogalmát hazánkban senki sem ismerte jobban, és senki sem szemlélte kritikusan Láng Istvánnál. Türelmes viták tucatjaiban érvelt, hogy a fejlődés – ha jól értelmezik – mindig fenntartható.

Az új gondolatok iránti „féktelen” nyitottság talán a tudós legfontosabb jellemvonása. Valószínűleg ez motoszkál Láng István tekintetében, amikor szakmai fórumokat, vagy az Országos Környezetvédelmi Tanács üléseit vezette. Talán ez, és a türelemmel teli bölcsessége az oka annak, hogy neki mindannyian őszintén, kertelés nélkül elmondtuk gondolatainkat.